

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยนี้คณะผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมจักรยานบำบัดสำหรับเด็กในกลุ่มอาการออทิสติก โดยจักรยานที่ใช้เป็นจักรยานที่ติดเบาะเสริมที่ด้านหน้าของจักรยาน ส่วนกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่ผู้ปกครองพามาฝึก ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตจำนวน 6 คน เป็นเด็กชายทั้งหมด มีอายุระหว่าง 4 ถึง 6 ขวบ และมีใบรับรองทางแพทย์ยืนยัน ทั้งนี้มีผู้ปกครองที่จักรยานไปพร้อมกับเด็กด้วย โดยผู้ปกครองที่ทำหน้าที่ขี่จักรยานส่วนใหญ่เป็นมารดา แต่มีที่เป็นพี่เลี้ยงและบิดาด้วย การดำเนินการในการวิจัยได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองแล้ว รวมทั้งมีการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างด้วย การจัดกิจกรรมจักรยานบำบัดดำเนินการติดต่อกันเป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 5 วันๆ ละประมาณ 1 ชั่วโมง รายละเอียดของกิจกรรมยึดหลักการที่ให้เรียนรู้จากของจริง เช่น ผลไม้จริงๆ ลูกบอล น้ำผลไม้ แต่งหน้าเค้ก เป็นต้น กิจกรรมแบ่งเป็นกิจกรรมที่ทำขณะที่เด็กอยู่บนจักรยานและไม่ได้อยู่บนจักรยาน และในระหว่างการทำกิจกรรมเน้นให้แม่สอนให้ลูกพูดหรือรู้จักสิ่งที่กำลังใช้เป็นสื่อในการสอน ส่วนเส้นทางที่ใช้เป็นเส้นทางในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนการประเมินผลการบำบัดใช้แบบประเมินที่ดัดแปลงมาจากของ Rimland, W. และ Edelson, S.M. โดยประเมินผล 3 ด้าน คือ ก) ด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจ ข) ด้านการเข้ากับสังคมได้ และ ค) ด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรม จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมจักรยานบำบัดนี้ได้ผลจริง และสามารถช่วยเพิ่มพัฒนาการทางด้านภาษาให้กับเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกได้จริง และเป็นที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งว่า เด็กที่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนเป็นเด็กที่มีอายุน้อยและน้อยที่สุดในกลุ่ม

อภิปรายผล

ในที่นี้คณะผู้วิจัยขอแบ่งประเด็นที่จะอภิปรายผลการวิจัยเป็น 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลการประเมินหลังสิ้นสุดกิจกรรมจักรยานบำบัด คณะผู้วิจัยพบว่า ในด้านภาษา การสื่อสาร และการรับรู้เข้าใจมีเด็กที่มีคะแนนการประเมินเพิ่มขึ้นทุกคนยกเว้นเด็กคนที่ 4 ที่ไม่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่เปลี่ยนแปลงหรือก่อนทำกิจกรรมกับหลังทำกิจกรรมเหมือนกัน เพียงแต่คะแนนประเมินอาจมีส่วนที่เพิ่มและมีส่วนที่ลด และเมื่อคิดโดยรวมแล้วพบว่าไม่เพิ่มขึ้น ยิ่งไป

กว่านั้นเมื่อทำการทดสอบทางสถิติด้วยวิธีการทดสอบทีชนิดคู่พบว่า เพิ่มขึ้น (หรือแตกต่าง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 หรือระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1 คณะผู้วิจัยได้ทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ด้วย แต่พบว่า แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดได้แสดงไว้ในบทที่ 4 จากข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมจักรยานบำบัดนี้ได้ผลจริง และสามารถช่วยเพิ่มพัฒนาการทางด้านภาษาให้กับเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกได้จริง และเป็นที่น่าสังเกตเป็นอย่างยิ่งว่า เด็กที่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนเป็นเด็กที่มีอายุน้อยและน้อยที่สุดในกลุ่ม อย่างไรก็ตามคะแนนประเมินในด้านการเข้ากับสังคมได้ และในด้านสุขภาพ ร่างกาย และพฤติกรรมกลับพบว่า มีเด็กที่มีคะแนนประเมินเพิ่มขึ้นจำนวน 1 และ 2 คนตามลำดับ และเมื่อคิดคะแนนรวมทั้งหมดพบว่า มีเด็กที่มีคะแนนประเมินเพิ่มขึ้นรวม 4 คน แต่เมื่อทำการทดสอบทีชนิดคู่กลับพบว่า แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 หรือระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1 และเป็นอีกครั้งที่เด็กที่มีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มมีคะแนนรวมของการประเมินเพิ่มขึ้นมากที่สุด

จากข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า มีความเป็นไปได้มากกว่า วิธีจักรยานบำบัดนี้จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกที่มีอายุน้อย โดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะหากไม่เข้าใจภาษาก็ไม่สามารถสอนให้เรียนรู้ในระดับที่สูงได้

ประเด็นที่ 2 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็กที่เข้าร่วมกิจกรรม คณะผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองของเด็กทุกคนเห็นตรงกันว่า เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นจริงๆ จากเด็กที่ดูไม่ค่อยสนใจสิ่งรอบข้างหรือเก็บตัวคนเดียว กลับเปลี่ยนเป็นเด็กสนใจสิ่งรอบข้าง และมีความเข้าใจสิ่งต่างๆ มากขึ้น ผู้ปกครองทุกคนรับปากว่า จะนำกิจกรรมจักรยานบำบัดนี้ไปประยุกต์ใช้ที่บ้านและ/หรือในละแวกบ้านต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยนี้คณะผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า จะสามารถช่วยในการบำบัดเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกได้ และสามารถช่วยซ่อมพัฒนาการและสร้างภาษาให้เด็กในกลุ่มนี้ได้ อีกทั้งเป็นการบำบัดที่แม่หรือผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการบำบัดไม่ใช่แค่นั่งดูอยู่ห่างๆ ประการสำคัญ คือ สามารถเลือกช่วงเวลาและเส้นทางที่เหมาะสมได้ อีกทั้งเป็นการบำบัดที่มีค่าใช้จ่ายน้อย ศูนย์การศึกษาพิเศษ หรือหน่วยพัฒนาการเด็ก หรือพ่อ-แม่ หรือผู้ปกครองสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในกรณีของพ่อ-แม่หรือผู้ปกครองสามารถนำไปทำที่บ้านหรือในละแวกบ้านก็ได้ นอกจากนี้อาจจัด

ให้มีเงื่อนไขหรือสถานการณ์อื่นๆ เพิ่มเติมอีกก็ได้ เช่น จะไปเซเว่นจะไปทางไหนดี ร้อนไหม เลือกสีไหนดี ไปสวนสาธารณะใกล้ๆ เรียนรู้ธรรมชาติต้นไม้ใบหญ้า หรือพาไปจ่ายตลาดเรียนรู้และฝึกออกเสียงเรียกผัก ปลา ขนม เสื้อผ้า เป็นต้น อย่างไรก็ตามระดับอาการที่มากน้อยแตกต่างกันในเด็กแต่ละคนอาจทำให้ต้องใช้เวลามากน้อยที่แตกต่างกันไปเพื่อให้เด็กเกิดพัฒนาการ เรียนรู้ และเข้าใจภาษาได้อย่างถูกต้องด้วย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในส่วนของการจัดกิจกรรมจักรยานบำบัดควรหลีกเลี่ยงเส้นทางที่มีรถยนต์และรถจักรยานยนต์สัญจรจำนวนมาก และควรสำรวจหรือตรวจสอบว่ามีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่มีเสียงดังมากๆ อยู่ด้วยหรือไม่ เช่น การจัดแสดงดนตรี มีการจุดพลุหรือทะเล่ หรือมีการขุดเจาะถนน เป็นต้น เนื่องจากกิจกรรมเหล่านี้ อาจทำให้เกิดอันตรายต่อเด็กได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการดำเนินการวิจัยเพิ่มเติมโดยเพิ่มจำนวนตัวอย่างของเด็กในกลุ่มอาการออทิสติก ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยให้แน่นหนามากยิ่งขึ้น
- 2) การขี่จักรยานก็มีความเสี่ยงในเรื่องของการเกิดอุบัติเหตุได้ จึงจำเป็นที่ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่ขี่จักรยานต้องมีความชำนาญมากพอสมควร อีกทั้งควรมีการสำรวจเส้นทางที่ใช้และควรหลีกเลี่ยงเส้นทางที่มีรถสัญจรจำนวนมาก หรืออาจเปลี่ยนจากการขี่จักรยานเป็นการจูงจักรยานก็ได้ แต่ยังคงให้เด็กนั่งอยู่บนจักรยาน
- 3) การจัดกิจกรรมจักรยานบำบัดควรระมัดระวังว่า มีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่มีเสียงดังมากๆ อยู่ด้วยหรือไม่ เช่น การจัดแสดงดนตรี มีการจุดพลุหรือทะเล่ หรือมีการขุดเจาะถนน เป็นต้น เนื่องจากเด็กในกลุ่มอาการออทิสติกบางคนไวกับเสียงที่ดังมากๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

ในทำนองนี้คณะผู้วิจัยขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งพระราชทานแก่คณะกรรมการมูลนิธิธรรมาภิบาลคนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๗ ดังนี้

“..... งานช่วยเหลือคนพิการนี้ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าผู้พิการไม่ได้อยากจะเป็นผู้พิการ และอยากช่วยเหลือตัวเอง ถ้าเราไม่ช่วยเขาให้สามารถที่ปฏิบัติงานอะไร เพื่อชีวิตและเศรษฐกิจของครอบครัวจะทำให้เกิดสิ่งที่หนักในครอบครัว หนักแก่ส่วนรวม ฉะนั้นนโยบายที่จะทำก็คือ ช่วยเขาให้ช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อที่จะทำให้เขาสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคม”